

Ontslag op staande voet

1. Ontstaan en loop van het geding

Bij beroepschrift, ingekomen op 7 november 2002, is appelland in beroep gekomen van een besluit van verweerster van 14 oktober 2002, hem bij brief van dezelfde datum medegedeeld. Bij dit besluit werd appelland op staande voet ontslagen. Bij brief van 13 november 2002 heeft appelland nadere gronden voor zijn beroep aangevoerd. Van verweerster is een verweerschrift ontvangen gedateerd 16 december 2002. Beide partijen hebben producties in het geding gebracht. Op 24 januari 2003 heeft ten overstaan van de Commissie te Eindhoven de mondelinge behandeling plaatsgevonden. Beide partijen waren daarbij aanwezig, verweerster vertegenwoordigd door drs., algemeen directeur, bijgestaan door de gemachtigde van verweerster, mevrouw mr., die een pleitnotitie heeft overgelegd.

2. De feiten

Per 1 augustus 2001 was appelland bij verweerster in dienst als muziekdocent. De benoeming geschiedde voor bepaalde tijd tot 1 augustus 2002, met uitzicht op een arbeidsovereenkomst voor onbepaalde tijd. Op zeker moment is besloten de aanstelling van appelland te verlengen en hem (voor een deel) een vast dienstverband aan te bieden.

Appelland, die tot de zomervakantie van 2002 nog arbeidsongeschikt was, werd eind augustus 2002 arbeidsgeschikt verklaard. Toen op 4 september 2002 de lessen weer begonnen, kwam appelland, zonder bericht van verhindering, niet opdagen. Bij brief van 5 september 2002 heeft verweerster appelland medegedeeld, dat vergeefs was getracht hem telefonisch en ook door middel van huisbezoek te bereiken. Melding werd voorts gemaakt van de afwezigheid van appelland in december/januari en aan het einde van het voorgaande schooljaar, toen hij eveneens zonder enig bericht van verhindering wegens drankmisbruik en samenhangende problematiek langdurig verzuimde. In de brief werd appelland opgedragen om op vrijdag 6 september 2002 te 15.00 uur bij de algemeen directeur van verweerster te verschijnen teneinde mededeling te doen over de aard van zijn verzuim en om te bespreken, hoe verder te gaan, met waarschuwing dat, indien hieraan geen gevolg werd gegeven, verregaande rechtspositionele maatregelen niet waren uitgesloten. Verweerster heeft toen een broer van appelland ingeschakeld, die zich in zuid Frankrijk bevond. Deze zond op 5 september 2002 een mail naar verweerster met inhoud: "Het schijnt naar blijkt dat niet bij machte is en was mijn broer zich bij u te melden. (.....) Vandaar ik dus de vrijheid neem hem ziek te melden (.....)"

Van deze broer vernam verweerster, dat appelland in een afkickcentrum was opgenomen en daar ook weer uit eigen beweging was vertrokken, hoewel hem was aangeraden dit niet te doen. Appelland reageerde niet een telefonische oproep van de Arbo-arts om op 5 september 2002 op zijn spreekuur te verschijnen"en gaf evenmin gehoor aan de schriftelijke oproep van de Arbo-arts om op 11 september 2002 te verschijnen. Appelland nam geen contact op met de Arbo-arts. Bij aangetekende brief van 19 september 2002 heeft verweerster aan appelland medegedeeld dat zij voornemens was appelland te ontslaan met de mededeling dat hem gelegenheid werd gegeven verweer te voeren. Ook hierop reageerde appelland niet. Daarop heeft verweerster appelland op 14 oktober 2002 ontslagen.

3. De standpunten van partijen

Appelland stelt dat hij op alle mogelijke manieren heeft getracht een passende oplossing te vinden voor zijn probleem, door hem een "burn-out"genoemd. Aan zijn kant spelen persoonlijke achtergronden een rol. Dit hem pas duidelijk geworden op het moment dat hij urgent werd opgenomen in het ziekenhuis. Op 4 september 2002 is hij niet naar het werk gegaan omdat de moeder hem in de schoenen was gezonken. Appelland vindt het dom dat hij zich toen niet gewoon ziek gemeld had, maar hij schaamde zich hiervoor en het leek hem beter om onder te duiken, dit met behulp van alcohol. Dit heeft drie weken geduurd. Ook waren er problemen met zijn zoon.

Verweerster stelt zich op het standpunt dat zij appelland terecht op staande voet heeft ontslagen.

4. De beoordeling

De Commissie is van oordeel dat, gelet op alle omstandigheden van het geval zoals hiervoor onder de vaststaande feiten is weergegeven, sprake is van zodanige gedragingen van appellant, dat zij ten gevolge hebben dat van verweerster redelijkerwijs gevergd kon worden de arbeidsovereenkomst te laten voortduren. Daarbij acht de Commissie met name van belang, dat het niet de eerste keer was gedurende het (kortdurende) dienstverband, dat verweerster met de onderhavige problemen werd geconfronteerd, dat niet valt in te zien, waarom appellant niet in staat was zich naar behoren ziek te melden, zoal al van arbeidsongeschiktheid sprake is geweest. De Commissie overweegt dat de gestelde arbeidsongeschiktheid ten tijde van het ontslag op staande voet niet door middel van een medische verklaring of anderszins is aangetoond.

Gelet op het voorgaande zal het beroep ongegrond worden verklaard.

5. Beslissing

De Centrale Commissie van Beroep voor het Katholiek Voortgezet Onderwijs,

Recht doende,

Verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gegeven te Eindhoven op 24 januari 2003 door mr. H.P.H. van Griensven, voorzitter, mr. A.A.M. Mollee, drs. C.P.J. Hoornick, mr. J.M.P. Drijkoningen en C.B.M. Evers, leden, in tegenwoordigheid van mr. H.P.G. van Eupen, secretaris.